

האשה שנתארמלה

פרק שני כתובות

כו.

עין משפט גר מצוה

(א) [עירובין סה: וז"ל],
(ב) עדיין פ"ח מ"ב, א' ע"ז
ע"ה, (ד) [עירובין א' ח"א
כ"קו] ב"ק"י, (ה) ע"ז
ע: שבת מ"א, מ"ה י"ג,
(ו) טהרות פ"ה מ"ה
פסחים י"ז, (ז) [עירובין מו:],
(ח) [למיתא סופא כ"ט
כ"ז, מהרש"א"ו], (ט) ע"ז
מו"ק פסחים י' ד"ה הלך.

גליון הש"ם

רש"י ד"ה בלשת וכו'
שפחשין, כי כפסוק
ויחפש בלשתי מ"ד
התרגום ובלש:

הגהות הב"ה

(א) גמ' כגון הגי נמי
דגנבי: (ב) שם ללא
(עקב מ"ז, ו"ז ס"ה
עקב וכן משמע מפ"ש:

מוסף רש"י

כל כהנות ששמצאו
בהובנה פסולות.
לבעליהן, דלשת כהן
אסורה אף בלנות, אבל
אשת ישראל לא (ע"ז ע"ה).
בלשת, חילת גימ' הכה
לעיר, על שם שמצאה לה
וינשאת את העיר קרי לה
בולשת (שבת ט"ז). על שם
שמחפשים וחותים קרי
לה בולשת כדמתיירגמין
ויחפש ובלש (ע"ז ע"ה).
שמחפשת חיל שמחפשת
ובחין (דה"א י"ג). בשעת
שלום, כגון שהיא של
אומה מלכות (שבת ט"ז).
לנסך אין פנאי. די"ר
היטור לא תקף לה
וטורדין במלחמה (ע"ז
ט"ז). אחד טמא. קבר
מוטל בו לחבו וממלא את
כילו ואין עובר בו על
ישראל (פסחים י'). ועשה
טהרות. נגע בטהרות
אמר כן (שם). ובא חבירו
והלך בשני. יודשין הן
שגביל שהלך זה לא הלך
זה, דהשתא ודאי אחד מהן
טמא (שם). אם נשאל זה
בפני עצמו, אם נשאלו
כל אחד נחטט ספקו בפני
עצמו, טמא, ואם בזה צבת
אחת, הואיל ובהולא אחת
יש לנו לומר טמאין או
טהורין, אי אפשר לומר
לכן טהורים אדם, שהרי
האחד ודאי טמא (שם).

הורנה. מדמעת וכיון דהגיע זמן ולא נפדית הרי היא של עובדי
כוכבים דביניהם משום הכי צעינן עדים מעידין אותה שלא נקמרה:

נחבשה. דאינה נחלטת להם לא צעינן עדים הואיל ועל ידי ממון
הוא: **ואיכא דרמי לה מרמא.** לא מתני לה להא דרב שמואל בר
רב יחזקא אפירושא דמתניתין בלשון
לא שנו אלא רמי מירמא מתניתין
וצרימא אהדדי ועלה שני רב שמואל
חילוק בין יד ישראל תקיפה ליד
העובדי כוכבים תקיפה: הני נשי
דגנבי. שבעליהן ניתלן ודרך המלכות
להפקיר ביתם ונשיהן: **זן דוגאי.**
רוחא היה ואלעזר שמו כדלמרינן
צ"פ עגלה ערופה (סוטה מ"ו). אבל נשי
דגנבי הגונבים ממון לא מפקרי:
בתנאי כרכוס. מלור מתרגמינן
כרכוסא (דברים ס): **פסולות.**
אסורות לבעליהן דלשת כהן אסורה
בלנות: **גמ' בלשת.** חיל. על שם
שמחפשים כל המטמונים: **לבעול**
יש פנאי. דתקף להו יצריהו: רבי
יחזקא זן אלעזר אמר. אף צבעילה
פעמים שהן מותרות: **כרכוס של**
אוסה מלכות. אינו רואה להשחית את
בני העיר וכסוכוש עיר הסמוך
לממשלתו שומרה והיא לו למס עובד:
משמרות. מקום מעמד השומרים
שהעמיד המלך שלא יחבל אדם בלנשי
העיר: **דמהדר למסא כו.** שמו
קצבות העיר שלשלת גדול שימיעו
קול צהכשל איש רך עליהם וכלבים
ואוחים זועקין: וגווא. מקלות
וקיסמין להכשל בהן: ולא קשיא
ליה מיד. לא חייש למיעקר איניש
יחידה ולבעול הואיל ואין הדבר
הפקר: **ומאי שנה משני שנינין.**
דכיון דצא לשאלו עליו ועל חבירו אמר
רבי יוסי טמאין הכא נמי לכולהו
שרינן כי הדדי: **אחד טמא.** איש
בו קצרות מפסקו כל רחבו ואין
ידוע איהו הטמא אבל כך מוחזקים
צבחד מהן: **ועשה טהרות.** נגע
צטהרות: **טהורים.** דכל חד כי
אחי לקמן תלינן ליה למימר צטהור
הלך דהוה ליה ספק טומאה צ"ה
וקפיקו טהור: **טמאין.** הדיכי נימא
להו טהורים אחס חד מינייהו ודאי
צטמא אזל: **צבת אחת.** צלו
לשאל צבת אחת: **הכא נמי כו.**
וכי יהודה וכי יוסי הלכה כר' יוסי:
מה

כאן בכרכוס של אותה מלכות. פי' שיושבין צטח לפי שאין
אחריהן ממנה ויש פנאי לנסך ולבעול אבל בלשת של מלכות
אחרת שאימת מלכות צבאו בגבולה עליהם אין להן פנאי וכן פי' ר"ח
ור"ת וכן מוכח צירושלמי ופריך כרכוס של אותה מלכות אי אפשר

ללא ערקא חדא מינייהו והוה לן
למשרינהו לכולהו ולמיתלי לקולא
דבצויה הקילו כדלמרינן צטמוך אס
יש מחצוזה אחת מלל על כל הכהנות
כולן אע"ג דמספקא לן בצויה מחזקת
אלא אחת הכא פשיטא לן דשרו דהתם
לא ודאי נחבשת אבל הכא ודאי ערקא
ולפי' הקונטרס קשה טובא חדא
דפריך נתלי לחומרא וגזי מחצוזה
תלינן לקולא ועוד דמה מתוך דמהדר
למתא כו' ואין אדם נכנס לשם והא
קמי צלשת שנכנסה לעיר ועוד
כיון דלהיא דע"ז פריך הוה ליה
למימר אי אפשר ללא ערק חד
מינייהו ונסך ועוד דהתם מפרש

טעמא לפי שאין פנאי לנסך ולית
ליה טעמא לפי שאין כרכוס של אותה
מלכות רואה להשחית את בני העיר
[ועוד מאי שנה שעת מלחמה משעת
שלוס] ויש ליישב לפי שיטת הקונטרס
דרכי יחזקא זן אלעזר לא אחי לשניי
מתני' אההיא דע"ז אלא אימ ליה
שינויא דרב מרי ומתניתין דהתם נמי
צכרכוס של מלכות אחרת ולא צא
אלא לפרושי מתניתין וכן משמע
צפרק צתרא דע"ז (דף ע"ה). דפריך
התם ממתניתין דהכא אמתניתין
דבלשת ולא מייתי התם דרכי יחזק:
והלך באחד מהם ועשה טהרות.

לדענין האדם אנו מוקינים שניהם
לבעול ולהוות פן יצואו לדי טומאה
ודאי אס יגעו שניהם צככר אחד
לכך אומר להו זילו טבילו דהא נחלא
קמיינו ועוד דמשום דצבעי למתני
הי סיפא הוה וצבל טהור הלך צשני
ועשה טהרות הרי אלו טהורות ואס
קיימות הראשונים אלו ואלו תלויות
ואס לא טהר צינתים הראשונות
תלויות והשניות ירפוט):

ואם נשאל זה בפני עצמו וזה
בפני עצמו טהורות. לא
שיאכלם אדם אחד דאס כן יאכל
ודאי טומאה דהכי אמרינן צשצעות
צפ"צ (דף י"ט). הלך צראשון ולא
נכנס צשני ונכנס חייב דטמא הוה
ממה נפשך: **בבא דיישא ע"ז**
וע"ז חבירו. אין לפרש צצא לישאל
צבת אחת דהתם מודו כולי עלמא
דטמאות מכל שכן דצלו לישאל שניהם
צבת אחת אלא מיירי ששאל על עצמו
וטהוריהו ואח"כ צא לישאל על חבירו
דמר מדמי ליה לצת אחת כיון ששאל
על שניהם צמעמד אחד ומר מדמי
ליה לזה אחר זה כיון שטיהוריהו קודם
והכל נמי כיון דשרו לכולהו צבת
אחת דמי אף על פי שאין צא לפנינו
אלא על אחת מ"מ הדבר ידוע לכל
שהרבה כהנות היו והוה כאלו צא לישאל
על כולם צבת אחת והכל מודו כ"ע
וצחטס דחק צקונטרס לפרש כר' יוסי:
לא

אמר רבי לוי יבגון דמהדר לה למתא שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא
אמר רבי אבא בר זבדא פליגי בה רבי יהודה נשיאה ורבנן חד אמר כאן
בכרכוס של אותה מלכות כאן בכרכוס של מלכות אחרת ולא קשיא
ליה ולא מידי וחד קשיא ליה כל הני ומשני כגון דמהדר ליה למתא
שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא אמר רב אידי בר אבין אמר ר' יצחק בר
אשיאין האם יש שם מחבואה אחת מצלת על הכהנות כולן בעי רבי
ירמיה אינה מחזקת אלא אחת מהו מי אמרינן כל חדא וחדא היינו הא או
דלמא לא אמרינן ומאי שנה משני שבילין אחד טמא ואחד טהור והלך
באחד מהן ועשה טהרות ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות רבי יהודה
אומר אם נשאל זה בפני עצמו וזה בפני עצמו טהורות שניהם כאחת טמאות
ר' יוסי אומר בין כך ובין כך טמאין ואמר רבא ואיתימא ר' יוחנן כבת
אחת דברי הכל טמאין בזה אחר זה דברי הכל טהורים לא נחלקו אלא בבא
לישאל עליו ועל חבירו מר מדמי ליה לבבת אחת ומר ימדמי ליה לבזה אחר
זה והכא נמי כיון דשרי להו לכולהו כבת אחת דמי הכי השתא התם ודאי
איכא טומאה הכא מי יימר דאיטמי בעי רב אשי אמרה לא נחבאתי

אמר רבי לוי יבגון דמהדר לה למתא שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא
אמר רבי אבא בר זבדא פליגי בה רבי יהודה נשיאה ורבנן חד אמר כאן
בכרכוס של אותה מלכות כאן בכרכוס של מלכות אחרת ולא קשיא
ליה ולא מידי וחד קשיא ליה כל הני ומשני כגון דמהדר ליה למתא
שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא אמר רב אידי בר אבין אמר ר' יצחק בר
אשיאין האם יש שם מחבואה אחת מצלת על הכהנות כולן בעי רבי
ירמיה אינה מחזקת אלא אחת מהו מי אמרינן כל חדא וחדא היינו הא או
דלמא לא אמרינן ומאי שנה משני שבילין אחד טמא ואחד טהור והלך
באחד מהן ועשה טהרות ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות רבי יהודה
אומר אם נשאל זה בפני עצמו וזה בפני עצמו טהורות שניהם כאחת טמאות
ר' יוסי אומר בין כך ובין כך טמאין ואמר רבא ואיתימא ר' יוחנן כבת
אחת דברי הכל טמאין בזה אחר זה דברי הכל טהורים לא נחלקו אלא בבא
לישאל עליו ועל חבירו מר מדמי ליה לבבת אחת ומר ימדמי ליה לבזה אחר
זה והכא נמי כיון דשרי להו לכולהו כבת אחת דמי הכי השתא התם ודאי
איכא טומאה הכא מי יימר דאיטמי בעי רב אשי אמרה לא נחבאתי

אמר רבי לוי יבגון דמהדר לה למתא שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא
אמר רבי אבא בר זבדא פליגי בה רבי יהודה נשיאה ורבנן חד אמר כאן
בכרכוס של אותה מלכות כאן בכרכוס של מלכות אחרת ולא קשיא
ליה ולא מידי וחד קשיא ליה כל הני ומשני כגון דמהדר ליה למתא
שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא אמר רב אידי בר אבין אמר ר' יצחק בר
אשיאין האם יש שם מחבואה אחת מצלת על הכהנות כולן בעי רבי
ירמיה אינה מחזקת אלא אחת מהו מי אמרינן כל חדא וחדא היינו הא או
דלמא לא אמרינן ומאי שנה משני שבילין אחד טמא ואחד טהור והלך
באחד מהן ועשה טהרות ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות רבי יהודה
אומר אם נשאל זה בפני עצמו וזה בפני עצמו טהורות שניהם כאחת טמאות
ר' יוסי אומר בין כך ובין כך טמאין ואמר רבא ואיתימא ר' יוחנן כבת
אחת דברי הכל טמאין בזה אחר זה דברי הכל טהורים לא נחלקו אלא בבא
לישאל עליו ועל חבירו מר מדמי ליה לבבת אחת ומר ימדמי ליה לבזה אחר
זה והכא נמי כיון דשרי להו לכולהו כבת אחת דמי הכי השתא התם ודאי
איכא טומאה הכא מי יימר דאיטמי בעי רב אשי אמרה לא נחבאתי

אמר רבי לוי יבגון דמהדר לה למתא שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא
אמר רבי אבא בר זבדא פליגי בה רבי יהודה נשיאה ורבנן חד אמר כאן
בכרכוס של אותה מלכות כאן בכרכוס של מלכות אחרת ולא קשיא
ליה ולא מידי וחד קשיא ליה כל הני ומשני כגון דמהדר ליה למתא
שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא אמר רב אידי בר אבין אמר ר' יצחק בר
אשיאין האם יש שם מחבואה אחת מצלת על הכהנות כולן בעי רבי
ירמיה אינה מחזקת אלא אחת מהו מי אמרינן כל חדא וחדא היינו הא או
דלמא לא אמרינן ומאי שנה משני שבילין אחד טמא ואחד טהור והלך
באחד מהן ועשה טהרות ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות רבי יהודה
אומר אם נשאל זה בפני עצמו וזה בפני עצמו טהורות שניהם כאחת טמאות
ר' יוסי אומר בין כך ובין כך טמאין ואמר רבא ואיתימא ר' יוחנן כבת
אחת דברי הכל טמאין בזה אחר זה דברי הכל טהורים לא נחלקו אלא בבא
לישאל עליו ועל חבירו מר מדמי ליה לבבת אחת ומר ימדמי ליה לבזה אחר
זה והכא נמי כיון דשרי להו לכולהו כבת אחת דמי הכי השתא התם ודאי
איכא טומאה הכא מי יימר דאיטמי בעי רב אשי אמרה לא נחבאתי

אמר רבי לוי יבגון דמהדר לה למתא שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא
אמר רבי אבא בר זבדא פליגי בה רבי יהודה נשיאה ורבנן חד אמר כאן
בכרכוס של אותה מלכות כאן בכרכוס של מלכות אחרת ולא קשיא
ליה ולא מידי וחד קשיא ליה כל הני ומשני כגון דמהדר ליה למתא
שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא אמר רב אידי בר אבין אמר ר' יצחק בר
אשיאין האם יש שם מחבואה אחת מצלת על הכהנות כולן בעי רבי
ירמיה אינה מחזקת אלא אחת מהו מי אמרינן כל חדא וחדא היינו הא או
דלמא לא אמרינן ומאי שנה משני שבילין אחד טמא ואחד טהור והלך
באחד מהן ועשה טהרות ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות רבי יהודה
אומר אם נשאל זה בפני עצמו וזה בפני עצמו טהורות שניהם כאחת טמאות
ר' יוסי אומר בין כך ובין כך טמאין ואמר רבא ואיתימא ר' יוחנן כבת
אחת דברי הכל טמאין בזה אחר זה דברי הכל טהורים לא נחלקו אלא בבא
לישאל עליו ועל חבירו מר מדמי ליה לבבת אחת ומר ימדמי ליה לבזה אחר
זה והכא נמי כיון דשרי להו לכולהו כבת אחת דמי הכי השתא התם ודאי
איכא טומאה הכא מי יימר דאיטמי בעי רב אשי אמרה לא נחבאתי

אמר רבי לוי יבגון דמהדר לה למתא שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא
אמר רבי אבא בר זבדא פליגי בה רבי יהודה נשיאה ורבנן חד אמר כאן
בכרכוס של אותה מלכות כאן בכרכוס של מלכות אחרת ולא קשיא
ליה ולא מידי וחד קשיא ליה כל הני ומשני כגון דמהדר ליה למתא
שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא אמר רב אידי בר אבין אמר ר' יצחק בר
אשיאין האם יש שם מחבואה אחת מצלת על הכהנות כולן בעי רבי
ירמיה אינה מחזקת אלא אחת מהו מי אמרינן כל חדא וחדא היינו הא או
דלמא לא אמרינן ומאי שנה משני שבילין אחד טמא ואחד טהור והלך
באחד מהן ועשה טהרות ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות רבי יהודה
אומר אם נשאל זה בפני עצמו וזה בפני עצמו טהורות שניהם כאחת טמאות
ר' יוסי אומר בין כך ובין כך טמאין ואמר רבא ואיתימא ר' יוחנן כבת
אחת דברי הכל טמאין בזה אחר זה דברי הכל טהורים לא נחלקו אלא בבא
לישאל עליו ועל חבירו מר מדמי ליה לבבת אחת ומר ימדמי ליה לבזה אחר
זה והכא נמי כיון דשרי להו לכולהו כבת אחת דמי הכי השתא התם ודאי
איכא טומאה הכא מי יימר דאיטמי בעי רב אשי אמרה לא נחבאתי

קב א ב מיי פ"ח מהל'
אסורי ציאה הלכה ל'
טו"ש"ע א"ש"ע סימן ז ע"פ
יא צב"ג"ה:
קב ג מיי פ"ח מהל'
א"צ הלכה כו טור
ש"ע שם סע"ף י'
קד ד מיי שם הל' יע
טו"ש"ע שם סע"ף א':
ק"ה ה מיי פ"ח מהל'
המלכות אסורות
הלכה כד סגנ לאון קמח
טו"ש"ע י"ד ס' קצט סע"ף
יב:
ק"ו ז ח ט מיי פ"ח
מהל' אסורי ציאה
הלכה כו סג כט טו"ש"ע
א"ש"ע ס' ז סע"ף י'
ק"י י ב מיי פ"ח מהל'
צבות הטומאה הלכה
כז:

תוספות ר"ד

ומפקרי לה. ה"ד ע"י
נפשות א"ר כגון נשי
דגנבי אמר חזקיה והוא
שבגמר דינם להריגה פי'
שבצליהן נתלו ודרך
המלכות להפקיר ספיי
ונשיהם ור"י אמר אפ"י
שלא נגמר דינן להריגה.
הו"ל בחזקיה דהוא רביה
דרי' יוחנן: עיר שכבשה
כרכוס. פי' חיל הצרים
עליה. מצור ורגומי כרכוס
כל כהנות שבתוכה פסולי'
לבעליהן פי' דבחזקת
שבבעלי קיימו ואנוסה
אסורה לכהן ואם יש להן
עדים שלא נבעלו אפילו
עבד אפילו שפחה הרי אלו
נאמנים ואין אדם נאמן ע"י
עצמו לא האשה להעיד על
עצמה ולא הבעל להעיד
על אשתו ורמינהו בולשת
שנכנסה לעיר. פי' חיל
את כל המטמוניות תרגום
ירחש ובלש בזמן שלום
חביות פתוחות אסורות
וסתומות מותרות בשעת
מלחמה אלו ואלו מותרות
לפי שאין פנאי לנסך.
אמר ר"מ לנסך אין פנאי
לבעול יש פנאי דיצרא
דעבירה תקוף מיין נסך ר"י
כן אילעזר משמיה דחזק'י
אמר כאן בכרכוס של
אותה מלכות אין יראים
ויש להם פנאי לבעול
ולנסך. אבל של מלכות
אחרת יראים [שמא] יבוא
חיל מאיזה מלכות לעזור
להן וממהרים לשלול
ולהבריה ואין להן פנאי
לא לבעול ולא לנסך.
א"ר אידי ב"א אר"י ב"א
אם יש שם מחבואה א'
[מצלת] על כל הכהנות
ומותרות כלן: בעי ר"י
אם אינה מחזקת אלא
א' מהן מהו. מי אמרינן
כל חדא וחדא היינו האי
א"ד לא אמרינן ולא

אמר רבי לוי יבגון דמהדר לה למתא שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא
אמר רבי אבא בר זבדא פליגי בה רבי יהודה נשיאה ורבנן חד אמר כאן
בכרכוס של אותה מלכות כאן בכרכוס של מלכות אחרת ולא קשיא
ליה ולא מידי וחד קשיא ליה כל הני ומשני כגון דמהדר ליה למתא
שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא אמר רב אידי בר אבין אמר ר' יצחק בר
אשיאין האם יש שם מחבואה אחת מצלת על הכהנות כולן בעי רבי
ירמיה אינה מחזקת אלא אחת מהו מי אמרינן כל חדא וחדא היינו הא או
דלמא לא אמרינן ומאי שנה משני שבילין אחד טמא ואחד טהור והלך
באחד מהן ועשה טהרות ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות רבי יהודה
אומר אם נשאל זה בפני עצמו וזה בפני עצמו טהורות שניהם כאחת טמאות
ר' יוסי אומר בין כך ובין כך טמאין ואמר רבא ואיתימא ר' יוחנן כבת
אחת דברי הכל טמאין בזה אחר זה דברי הכל טהורים לא נחלקו אלא בבא
לישאל עליו ועל חבירו מר מדמי ליה לבבת אחת ומר ימדמי ליה לבזה אחר
זה והכא נמי כיון דשרי להו לכולהו כבת אחת דמי הכי השתא התם ודאי
איכא טומאה הכא מי יימר דאיטמי בעי רב אשי אמרה לא נחבאתי

אמר רבי לוי יבגון דמהדר לה למתא שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא
אמר רבי אבא בר זבדא פליגי בה רבי יהודה נשיאה ורבנן חד אמר כאן
בכרכוס של אותה מלכות כאן בכרכוס של מלכות אחרת ולא קשיא
ליה ולא מידי וחד קשיא ליה כל הני ומשני כגון דמהדר ליה למתא
שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא אמר רב אידי בר אבין אמר ר' יצחק בר
אשיאין האם יש שם מחבואה אחת מצלת על הכהנות כולן בעי רבי
ירמיה אינה מחזקת אלא אחת מהו מי אמרינן כל חדא וחדא היינו הא או
דלמא לא אמרינן ומאי שנה משני שבילין אחד טמא ואחד טהור והלך
באחד מהן ועשה טהרות ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות רבי יהודה
אומר אם נשאל זה בפני עצמו וזה בפני עצמו טהורות שניהם כאחת טמאות
ר' יוסי אומר בין כך ובין כך טמאין ואמר רבא ואיתימא ר' יוחנן כבת
אחת דברי הכל טמאין בזה אחר זה דברי הכל טהורים לא נחלקו אלא בבא
לישאל עליו ועל חבירו מר מדמי ליה לבבת אחת ומר ימדמי ליה לבזה אחר
זה והכא נמי כיון דשרי להו לכולהו כבת אחת דמי הכי השתא התם ודאי
איכא טומאה הכא מי יימר דאיטמי בעי רב אשי אמרה לא נחבאתי

אמר רבי לוי יבגון דמהדר לה למתא שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא
אמר רבי אבא בר זבדא פליגי בה רבי יהודה נשיאה ורבנן חד אמר כאן
בכרכוס של אותה מלכות כאן בכרכוס של מלכות אחרת ולא קשיא
ליה ולא מידי וחד קשיא ליה כל הני ומשני כגון דמהדר ליה למתא
שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא אמר רב אידי בר אבין אמר ר' יצחק בר
אשיאין האם יש שם מחבואה אחת מצלת על הכהנות כולן בעי רבי
ירמיה אינה מחזקת אלא אחת מהו מי אמרינן כל חדא וחדא היינו הא או
דלמא לא אמרינן ומאי שנה משני שבילין אחד טמא ואחד טהור והלך
באחד מהן ועשה טהרות ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות רבי יהודה
אומר אם נשאל זה בפני עצמו וזה בפני עצמו טהורות שניהם כאחת טמאות
ר' יוסי אומר בין כך ובין כך טמאין ואמר רבא ואיתימא ר' יוחנן כבת
אחת דברי הכל טמאין בזה אחר זה דברי הכל טהורים לא נחלקו אלא בבא
לישאל עליו ועל חבירו מר מדמי ליה לבבת אחת ומר ימדמי ליה לבזה אחר
זה והכא נמי כיון דשרי להו לכולהו כבת אחת דמי הכי השתא התם ודאי
איכא טומאה הכא מי יימר דאיטמי בעי רב אשי אמרה לא נחבאתי

אמר רבי לוי יבגון דמהדר לה למתא שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא
אמר רבי אבא בר זבדא פליגי בה רבי יהודה נשיאה ורבנן חד אמר כאן
בכרכוס של אותה מלכות כאן בכרכוס של מלכות אחרת ולא קשיא
ליה ולא מידי וחד קשיא ליה כל הני ומשני כגון דמהדר ליה למתא
שושילתא וכלבא וגוואא ואוואא אמר רב אידי בר אבין אמר ר' יצחק בר
אשיאין האם יש שם מחבואה אחת מצלת על הכהנות כולן בעי רבי
ירמיה אינה מחזקת אלא אחת מהו מי אמרינן כל חדא וחדא היינו הא או
דלמא לא אמרינן ומאי שנה משני שבילין אחד טמא ואחד טהור והלך
באחד מהן ועשה טהרות ובא חבירו והלך בשני ועשה טהרות רבי יהודה
אומר אם נשאל זה בפני עצמו וזה בפני עצמו טהורות שניהם כאחת טמאות
ר' יוסי אומר בין כך ובין כך טמאין ואמר רבא ואיתימא ר' יוחנן כבת
אחת דברי הכל טמאין בזה אחר זה דברי הכל טהורים לא נחלקו אלא בבא
לישאל עליו ועל חבירו מר מדמי ליה לבבת אחת ומר ימדמי ליה לבזה אחר
זה והכא נמי כיון דשרי להו לכולהו כבת אחת דמי הכי השתא התם ודאי
איכא טומאה הכא מי יימר דאיטמי בעי רב אשי אמרה לא נחבאתי